

bede dog, at det var noget, Ministeriet kunde have ladet være med, og derved var netop Lovforslaget fremkaldt. Men jeg siger til d'Her., at det er noget, Ministeriet nødvendigvis maatte gøre. Naar dette Forshold kommer frem, kommer officielt frem for Ministeriet, maa dette nødvendigvis sige, at det ikke er i Overensstemmelse med Kommunalloven. Derfor er Strivelsen fremkommen, og det er ganske i sin Orden. Jeg tror ikke, at den Vej, som dette Forslag vil gaa, i det væsentlige er sund. Jeg tror og erkender, at der kan være nogen Grund til at stille større Medhjælpssummer til Raadighed for dem, der styre Kommunerne, men jeg tror ikke, det skal ske paa den Maade, at man skal lade Formanden være lønnet, selv om det kun blev med et mindre Bederlag, thi derved fremtræder han som en Mand, der er lønnet og afhængig af Kommunen, i Stedet for at man skulde sætte ham paa en Værespøst og saa give ham den Medhjælp, han behøver.

Berntsen: Til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Christensen) har jeg kun et Par Bemærkninger, da den ærede Ordfører jo har erklæret sig fuldt ud enig med mig i alt væsentligt. Den ærede Ordfører kunde ikke forstaa min Indvending imod, at den omtalte Bevilling skulde vedtages gentagne Gange af et Sogneraad. Den ærede Ordfører mente, at der ellers let kunde ske en Overtumpling. Jeg vil dog dertil svare det ærede Medlem, at enhver anden Bevilling, som Sogneraadene give, kan gives ved en eneste Beslutning, i et enkelt Møde; hvorfor skulde man saa her etablere en egen Regel for saadanne Bagateller, som det forekommer mig, at dette Spørgsmaal i Birkeligheden drejer sig om? Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man i flere Sogneraad vedtager det kommunale Budget i et enkelt Møde; kan man vedtage saa store Beløb, som her er Tale om, i et enkelt Møde, hvorfor saa holde 2 Møder for at vedtage saadanne smaa Medhjælpssummer, som dem her er Tale om?

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Overtumpling vil jeg sige det ærede Medlem, at det kan dog kun ske en Gang, thi en saadan Sum, som der her er Tale om, gælder jo kun eet Aar ad Gangen, og jeg tror ikke, Sogneraadets formanden vilde være glad ved at have listet Vedtagelsen igennem; alene Tanken om, hvilke Følgeser der ville komme op smod ham iblandt hans Kolleger, vil nok afstrække ham fra at gøre noget i

Retning af Overtumpling for en saadan Bagatel's Skyld.

Den ærede Minister fastholder stadig, at han ikke kan gaa ind paa Tanken i det foreliggende Lovforslag; det glædede mig imidlertid at høre, at den ærede Minister ikke ubetinget turde indvende noget imod den Fremgangsmaade, jeg har omtalt, at der nu bliver benyttet, idet den ærede Minister indrømmede, at det var fuldt berettiget, at et Medlem af Sogneraadets formandens Familie hævdede og kvitterede for Medhjælpssummen, naar blot det ikke var Humbug. Men jeg vil spørge den ærede Minister, hvordan kan Skellet findes der? Selv om Formanden holder Medhjælp, hvad enten det er Hustru eller et andet Medlem af Familien eller en uvedkommende Mand, saa maa dog Formanden selvfølgelig gøre et meget betydeligt Arbejde selv — vel at mærke, naar han er i Stand dertil og ikke er saaledes situeret, at han er prisgiven sin Medhjælper, hvilket jeg anser for at være meget uheldigt. Er en Sogneraadets formand saaledes, som han bør være, saa maa han i høj Grad kontrollere sin Medhjælp og selv udføre mange Forretninger, der tage hans Tid, og det forekommer mig, at det vil være vanskeligt at sige, hvor Skellet saa er der. Derfor mener jeg, at den allerimpleste Ting af Verden var at give Sogneraadets formanden Ret til selv at kvittere for den Medhjælpssum, der er tilstaaet ham af Sogneraadet med Amtsraadets Approbation, og andet og mere er der ikke i det Spørgsmaal. Den højtærede Minister og det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) vare saa urolige for Følgerne, for Konsekvenserne deraf og sige: Det kan jo føre til, at man ogsaa lønner af Kommunkassens andre kommunale Bestillingsmænd, men det er jo heller ikke saa u hørt, det har den ærede Minister jo selv givet sin Sanction til i Snekastningsloven, og det kan da ikke være ukendt, at Snekastningen kan faa Løn af Kommunkassens. Vi ere jo allerede nu inde paa den Vej, det er sanktioneret i den nævnte Lov — ikke at tale om Bændsynsmænd og andre kommunale Tillidsmænd, der ogsaa saa Bederlag for det Arbejde, de udføre. Her er altsaa kun det, at man vil affære en Sogneraadets formand, naar han er en Mand, der selv kan udføre de Forretninger, hans Hverv paalægger ham, fra at faa noget Bederlag for sit Arbejde, og det, finder jeg, er ubilligt og et doktrinært Standpunkt. Hverken den ærede Minister eller det ærede Medlem for Erø (Brodenhuus-Schack) eller det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds vilde jo skaane Kom-